ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 19 Ἰουνίου 1921
Ἰούδα τοῦ ἀποστ.
Ἀν. ἡλ. ὥρα 5 λ. 9
Δύσ. 7 λ. 48

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Ἔτος Ε΄. Ἀριθμὸς 1423
Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα: Λεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α΄.
Τηλ. Διεύθυνσις: «ΕΛΛΟΓΟΝ» Μυτιλήνην

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΛΕΣΒΟΥ	ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία Δρ. 30	Ἐτησία Δρ. 35	Ἐτησία Δρ. 50
Ἑξάμηνος » 18	Ἑξάμηνος » 20	Ἑξάμηνος » 30

Συνδρομαὶ καὶ δημοσιεύσεις προπληρώνονται

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΪΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 20

Χειρόγραφα οὐδέποτε ἐπιστρέφονται | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ | *Δι' ἀγγελίας καὶ διατριβὰς ἰδιαίτεραι συμφωνίαι*

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΠΕΡΙ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁσάκις ὁ παρισινὸς «Χρόνος», ἀφίνων πρὸς στιγμὴν τὴν Σιλεσίαν καὶ τὸ Γερμανικὸν θησαυροφυλάκιον, θελήσει ν' ἀσχοληθῇ καὶ μὲ τὴν Ἑλλάδα, ἀδυνατεῖ νὰ ἐνθυμηθῇ τὸ ἱστορικὸν ὄνομά της καὶ μόνον περὶ χώρας τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ τοῦ κ. Γούναρη ὁμιλεῖ. Ὅ,τι γίνεται ἐν Ἑλλάδι, διὰ τὸν Βασιλέα καὶ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως γίνεται, καὶ οὐδὲν ἄλλο ἐλατήριον, οὐδεμία ἐθνικὴ βλέψις, οὐδεμία δικαιοσύνη ὑπάρχει διὰ τὴν Ἑλληνικὴν πολιτικήν. Ἂν ἐμμένωμεν εἰς τὸν ἀγῶνά μας, ἂν εὑρισκώμεθα εἰς τὴν σκληροτάτην ἀνάγκην νὰ κρατῶμεν ἀκόμη τὸν Λαὸν ὑπὸ τὰ ὅπλα, ἂν χύνεται ἀπὸ τόσου χρόνου τὸ αἷμά του, ὅλα αὐτά, διὰ τὸ γόητρον τῆς Ἑλληνικῆς Δυναστείας γίνονται, κατὰ τὸν «Χρόνον»!

Ἀφοῦ ἐξήντλησεν ὅλην τὴν πολιτικήν του ὀξύτητα διὰ νὰ πείσῃ τοὺς Ἄγγλους, μὲ τόνον σοβαροφανῆ, ὅτι δὲν σώζονται αἱ Ἰνδίαι διὰ πολέμου κατὰ τοῦ Κεμάλ, ἀφοῦ ἔχυσεν ὅσα ἠδύνατο δάκρυα διὰ τὸ αἷμα ποῦ ρέει ἐν Ἀνατολῇ καὶ διὰ τὸν καταστρεφόμενον ἐκεῖ πλοῦτον—διὰ τὸν δεύτερον τὰ δάκρυά του ἀσφαλῶς ἦσαν εἰλικρινέστερα—ἀφοῦ ἐπανέλαβε τὸ ἐκ τῆς πολλῆς καὶ ἀκάρπου χρήσεως φθαρὲν — ἀλλοίμονον! — λεξιλόγιον διὰ τὴν εἰρήνην, δικαιοσύνην καὶ μεγαλοψυχίαν ὑπὲρ τοῦ Τουρκικοῦ Λαοῦ (μόνον διὰ τὸν Γερμανικὸν εἶναι ἀμείλικτος) κατέληξεν, ἀτυχῶς διὰ τὴν σοβαρότητά του, νὰ πολεμᾷ τὴν Ἑλλάδα μόνον διὰ τοῦ Βασιλέως, εἰς τὸν ὁποῖον ἐξακολουθεῖ ν' ἀποδίδῃ καὶ *σήμερον ἔτι*, μυστηριωδῶς ἐχθρικὰς διαθέσεις ἀπέναντι τῶν Συμμάχων, καθὼς καὶ τὴν ἀδιάλλακτον πολιτικὴν εἰς τὸ Μικρασιατικὸν ζήτημα.

Θὰ ἠδύνατο βεβαίως κανεὶς νὰ συζητήσῃ μὲ τὸ μέγα παρισινὸν φύλλον, ἂν παρέττασε πολιτικὰ ἐπιχειρήματα καὶ ἂν ἦτο διατεθειμένον ν' ἀκούσῃ τοιαῦτα καὶ ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ἔστω καὶ ἐπαρχιώτας: Ἀλλ' ὅταν κατέρχεται εἰς τὸ σημεῖον ν' ἀναγράφῃ εἰς τὰς περισπουδάστους στήλας του ἐπιχειρήματα, ὡς τὸ τῆς ἐχθρότητος τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ἀπέναντι τῶν ***σημερινῶν νικητῶν καὶ παντοδυνάμων***, βεβαίως δὲν δύνανται ν' ἀπαντῶσιν οὔτε οἱ μεγαλύτεροί μας, οὔτε οἱ μικροὶ ἡμεῖς. Διότι τότε αὐτὸς ὁ «Χρόνος» θὰ μᾶς κατεφρόνει οἰκτείρων μας ἐνδομύχως διότι σοβαρῶς διενοήθημεν ν' ἀντικρούσωμεν ἐκεῖνο ποῦ οὔτε αὐτός, οὔτε ἄλλος λογικὸς ἄνθρωπος δύνατα νὰ πιστεύσῃ.

***

Ἂς μᾶς ἐπιτρέψῃ ὅμως ν' ἀποκρούσωμεν ζωηρῶς τὸν τελευταῖον κακόβουλον ἰσχυρισμόν του, ὅτι τὴν ἑλληνικὴν πολιτικὴν ἐπὶ τοῦ Μικρασιατικοῦ ζητήματος ὁδηγοῦν προσωπικὰ Δυναστικὰ ἐλατήρια: Πιθανὸν ὁ Παρισινὸς «Χρόνος», ***κρίνων ἐξ ἰδίων τ' ἀλλότρια***, νὰ πιστεύῃ πράγματι ὅτι ἠμπορεῖ νὰ διαγραφῇ καὶ ἐν Ἑλλάδι μία ὁποιαδήποτε πολιτικὴ σύμφωνα μὲ τὰς θελήσεις καὶ τὰ συμφέροντα ἑνὸς ἢ μερικῶν προσώπων. Ἡμεῖς ὅμως, καλύτερον βεβαίως γνωρίζοντες ἑαυτούς, δυνάμεθα νὰ τὸν βεβαιώσωμεν ὅτι εἰς τὴν μικρὰν χώραν μας δὲν ἔχομεν φθάσει εἰς τοιοῦτον πολιτισμόν, γνώριμον ἀλλαχοῦ ἴσως.

Δὲν πράττομεν ἡμεῖς «quidquid delirant reges» ὡς γράφει. Τὴν πολιτικὴν τῶν Κυβερνήσεών μας ὑπαγορεύει πάντοτε ἡ λαϊκὴ θέλησις, ἡ ὁποία, ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν ζητημάτων εἶναι τόσον ἔκδηλος, τόσον ἀπὸ αἰώνων ἀναλλοίωτος, ὥστε οὐδείς, ἀπολύτως οὐδείς, νὰ δύναται νὰ δρᾷ σῃ ἐναντίον αὐτῆς.

Καλῶς πληροφορημένος, ὅταν θέλῃ, ὁ Παρισινὸς «Χρόνος», παρατάσσει εἰς τὸ φύλλον τῆς 20ῆς Ἰουνίου ἀποσπάσματα ἐκ τῆς ἀρθρογραφίας τῶν συναδέλφων τῆς πρωτευούσης, προτρεπουσῶν τὴν Κυβέρνησιν εἰς ἐμμονὴν ἐπὶ τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα. Καὶ ἵσταται ἀπορῶν πρὸ τῆς σταθερότητος καὶ ὁμοφωνίας αὐτῆς! Πῶς λοιπόν, ὅλοι ἐπὶ τέλους ἐκεῖ κάτω εἶναι ἐθνικόφρονες; Καὶ ὅμως, ἀκριβῶς τὸ θέαμα τῆς συμπτώσεως ἐν Ἑλλάδι ὅλων τῶν γνωμῶν, ἀδιακρίτως κομματικῶν διαιρέσεων, ἔπρεπε νὰ κάμῃ τὸ παγκόσμιον φύλλον νὰ σκεφθῇ ὅτι ὁ Μικρασιατικὸς ἀγὼν δὲν εἶναι προσωπικός.

Οὔτε ὁ Βασιλεύς, οὔτε ὁ κ. Γούναρης, οὔτε ὁ κ. Δούσμανης ἔχουν αὐτοῦ καμίαν πρωτοβουλίαν. Ἐκτελοῦν ἁπλῶς μίαν ἐπιταγὴν τῆς Φυλῆς. Ἔπειτα διατὶ λησμονεῖ ὁ «Χρόνος» τὸ κυριώτερον, ὅτι δηλαδὴ τ' ἀνωτέρω πρόσωπα ἀκολουθοῦν καὶ συνεχίζουν, ὑπὸ τὴν λαϊκὴν πίεσιν, τὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Βενιζέλου, ὁ ὁποῖος βεβαίως δὲν ἦτο Γερμανόφιλος; Ἡ πολιτικὴ δὲ αὐτή, λαβοῦσα μορφὴν ἐπίσημον διὰ τῆς Συνθήκης τῶν Σεβρῶν, φέρει καὶ τῆς Γαλλίας τὴν ὑπογραφήν, τὴν ὁποίαν ἐναπέθεσαν ἄνδρες οἱ ὁποῖοι φυσικὰ δὲν ἦσαν ἀδιάφοροι πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος των. Πῶς τώρα, ἡ ἰδία πολιτική, ὑπὸ ἄλλων ἐφαρμοζομένη, κρίνεται ὡς προσωπικὴ καὶ κινδυνώδη; Ἀλλ' ἡμεῖς δὲν φοβούμεθα τὴν πραγματικότητα, οὔτε νομίζομεν τὰς λέξεις ἱκανὰ νὰ τὴν καλύψουν. Ὁ «Χρόνος», ἀντιπροσωπεύων ὄχι τὸν φίλον Γαλλικὸν Λαόν, ἀλλὰ γνωστοὺς χρηματιστικοὺς κύκλους τῶν Παρισίων, βιαζομένους νὰ ριφθοῦν κατὰ τῆς Τουρκίας, ἀγωνίζεται νὰ ἐπιβάλῃ τὰς στενάς, οἰκονομικὰς μᾶλλον, ἀπόψεις των, καὶ οὐδὲν πλέον. Οὔτε διὰ τὴν εἰρήνην ἐνδιαφέρεται (χθὲς συνίστα κατάληψιν τοῦ Ρούρ, ὑπέθαλψε τὴν Πολωνικὴν ἀνταρσίαν, καὶ ἐξακολουθεῖ πάντοτε τὸν κατὰ τῆς Ρωσσίας πόλεμον), οὔτε διὰ τὴν παρατεινομένην αἱματοχυσίαν (διότι αἷμα ρέει καὶ ἀπὸ τοὺς σφαζομένους ὑπὸ τῶν Τούρκων χριστιανούς), πολὺ δὲ ὀλιγώτερον, διὰ τὰ καλῶς ἐννοούμενα ἀγγλικὰ καὶ Ἑλληνικὰ συμφέροντα, πρὸς τὰ ὁποῖα συχνὰ λαμβάνει τὴν καλωσύνην νὰ κάμῃ ἔκκλησιν: Διὰ τὸ Γαλλικὸν Κεφάλαιον καὶ μόνον ἀγωνίζεται ὁ «Χρόνος» καὶ δι' οὐδὲν ἕτερον.

Ἐκεῖνος κάμνει ***«λαϊκὴν ψυχολογίαν»*** καλύπτων τὰς προθέσεις του διὰ ψιμυθίου ἰδεολογικοῦ, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς κάμνομεν τὸ καθῆκον μας ἀποκαλύπτοντες τὴν πραγματικότητα. Καίτοι οὐδέποτε θὰ πεισθῶμεν ὅτι τὰ Γαλλικὰ καπιταλιστικὰ συμφέροντα θὰ ζημιωθοῦν ἀπὸ μίαν Ἑλληνικὴν Μικρασίαν, ἐν τούτοις, καὶ ἂν ἐπρόκειτο, προσωρινῶς πάντοτε, νὰ γίνῃ τοῦτο, νομίζομεν ὅτι ἡ ἐλευθερία ἑνὸς Λαοῦ εἶναι πολυτιμοτέρα ἀπὸ τὰ χρηματοφυλάκια ὀλίγων ἀνθρώπων! Καὶ λέγομεν ὀλίγων, διότι εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ πλειονότης τοῦ Γαλλικοῦ Λαοῦ μένει πάντοτε φίλη πρὸς τοὺς μαρτυρικοὺς Ἕλληνας, τοὺς συναγωνιστὰς τῶν κρισίμων ἡμερῶν.

Ματαίως ὁ «Χρόνος» κακεντρεχῶς ἀναμιμνήσκει καθ' ἡμέραν θλιβερά τινα γεγονότα τοῦ προσφάτου παρελθόντος. Αὐτὰ ἔπρεπε νὰ ἐθεωροῦντο ἐξηλειμμένα ἀπὸ τὸ κοινὸν αἷμα ποῦ ἐχύθη εἰς τὰ μακεδονικὰ πεδία.

Ματαίως εὑρίσκει τὰς κολακευτικωτέρας ἐκφράσεις διὰ τοὺς ἐχθρούς μας — Τούρκους καὶ Βουλγάρους — καὶ ρίπτει ἐνίοτε ἰδέας καταστρεπτικὰς δι' ἡμᾶ, ὅπως π. χ. ἡ ἄμμεσος ἐκκένωσις τῆς Μικρασίας καὶ Θράκης ὑπὸ τοῦ στρατοῦ μας καὶ ἡ σατανικὴ ἐκείνη γνώμη περὶ χρησιμοποιήσεως τῶν Βουλγάρων πρὸς ἄμυναν τῆς Κων)πόλεως κατὰ τοῦ Κεμάλ.

Οὔτε ὁ Γαλλικὸς λαὸς θὰ παύσῃ νὰ εἶναι κατὰ βάθος φιλέλλην, οὔτε οἱ Ἕλληνες Γαλλόφιλοι. Καὶ ὅταν κατορθώσωμεν νὰ ἐπιβάλωμεν τὴν Ἑλληνικὴν εἰρήνην ἐν Ἀνατολῇ, ποὺ θὰ εἶναι ἡ Συμμαχικὴ νίκη, ἄς μὴ ἀνησυχεῖ ὁ «Χρόνος», δὲν θὰ εὑρεθοῦν πολλοὶ Γάλλοι διὰ νὰ κλαύσουν!

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΤΑΞΙΔΙ

— Ἐμπρός! Ὁλοταχῶς' διέταξεν ὁ καπετὰν Λεφτέρης καὶ ἡ «Θηρεσία», κατόπιν πολλῶν δισταγμῶν, ἐξεκίνησεν.

Πέντε εἴμεθα ἐν συνόλῳ οἱ εὐτυχεῖς συμπλωτῆρες. Τρεῖς ἄνθρωποι καὶ δύο δημόσιοι ὑπάλληλοι. Οἱ πρῶτοι ἐκάμαμεν ταξίδιον ἀναψυχῆς! Ἐκ τῶν ἄλλων ὁ μὲν ἕνας, κατάκοπος, ἔκαμε τὰς τελευταίας στροφὰς τοῦ χοροῦ τῆς μεταθέσεώς του εἰς τὸ Σίγρι, ὁ δὲ ἕτερος ἐταξίδευεν διὰ νὰ ὑποβάλῃ ὁδοιπορικά, ἵνα λάβουν τὸ 1)5 τῶν ἐξόδων του, ἄγνωστον μετὰ πόσα ἔτη, οἱ ἀπόγονοι του!..

Κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ καπετὰν Λεφτέρη ἡ βενζινάκατος ἔκαμε τὸ ταξίδιόν της μόνον καὶ μόνον χάριν τῶν ἐπιβατῶν' τὰ δὲ ὑπερεβδομήκοντα τσουβάλια, πλήρη ἀλεύρων καὶ ζαχάρεως, ἐχρησίμευον διὰ νὰ δίδουν εἰς τὸ σκάφος τὴν δέουσαν εὐστάθειαν!...

— Δὲν ἐκάμαμεν καλὰ νὰ ταξιδεύσωμεν μὲ αὐτὴν τὴν γκαζολίναν μοῦ ἐψιθύρισεν εἰς τὸ οὖς ὁ χορεύων Ὑποτελώνης.

— Διατί;

— Δὲν σᾶς φαίνεται ὅτι ἠμποροῦμε νὰ παρεξηγηθοῦμε;

— Διὰ ποῖον λόγον; ἠρώτησα περίεργος.

— Εἴμεθα δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ...

— Ἄ! θέλετε νὰ πῆτε ὅτι ἀπᾴδει εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ὑπαλλήλου τὸ πενιχρὸν τοῦ μεταφορικοῦ μέσου...

— Ὄχι! Ὄχι!

— Ἀλλά;

— Δὲν ἀκούσατε τὸ ὄνομα τοῦ καπετάνιου;

— Τίνος; Τοῦ Καπετὰν-Λεφτέρη;

— Μὴ φωνάζετε δυνατά, σᾶς παρακαλῶ, ἱκέτευσεν ἔντρομος ὁ χορευτής!

Ἤρχισα νὰ συλλογίζωμαι τὴν ζέστην τῶν τελευταίων ἡμερῶν καὶ προσέβλεψα ὑπόπτως τὸν συνομιλητήν μου.

— Τί θέλετε νὰ πῆτε; ἠρώτησα ἀνήσυχος. Εἶνε ἀδέξιος ὁ πλοίαρχος μήπως;

— Πιθανόν, καὶ αὐτό, ἀλλὰ κυρίως τὸ ὄνομά του εἶνε ἐπικίνδυνον! Καὶ ξέρετε, ἐγὼ περιηγοῦμαι τὴν Μεγάλην Ἑλλάδα ἐπὶ ἑπτάμηνον τώρα, ἐξ αἰτίας ποὺ λέγομαι μὲ αὐτὸ τὸ κατηραμένον ὄνομα.

Ἤρχισα νὰ ἀντιλαμβάνωμαι.

— Δὲ μοῦ λέτε! Μήπως εἶσθε Βενιζελικός;

Ὁ πρώην ὑποτελώνης καὶ νῦν τελωνοσταθμάρχης ἀνεπήδησε σὰν νὰ τὸν ἐδάγκασε φίδι! Μὲ ἕνα σάλτο εὑρέθη ἀπὸ τῆς πρύμνης εἰς τὴν πρῶραν. Ἐνόμισα ὅτι θὰ ἔπιπτεν εἰς τὴν θάλασσαν! Ἔτρεξα νὰ τὸν καθησυχάσω. Μὴ φοβᾶσαι! τοῦ εἶπα. Ἐδῶ εἰς τὴν Μυτιλήνην οὔτε ρουθοῦνι ἀντιβενιζελικὸ δὲν θὰ βρῆτε...

— Ἄσε με, Χριστιανέ μου, μὴ μὲ σταυρώνεις! ἐκραύγασε γοερῶς.

Τὸν ἄφησα' ἀνῆλθον εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ἐξ ἀλεύρων λόφου καί, τοποθετηθεὶς ἐπὶ τὸ ἀναπαυτικώτερον, παρετήρουν τὰ πέριξ.

Ἡ «Θηρεσία» ἐκινεῖτο μετὰ κόπου πολλοῦ καὶ ἐλάφαζεν, ὡς νὰ ἀνέβαινεν ἀνήφορον!

Ὁ καπετὰν Λεφτέρης ἐβλασφήμει εἰς κάθε νέον κῦμα' ὁ ἔξυπνος μοῦτσος κατέβαλλεν ὑπερανθρώπους προσπαθείας διὰ νὰ προλάβῃ τὸ βρέξιμον τῆς ζαχάρεως, μεταφέρων, μὲ ταχύτητα αἰλούρου, τὸν μουσαμᾶν ἀναλόγως καὶ κατὰ τὰς διαθέσεις τῶν κυμάτων' οἱ δὲ ἐπιβάται ἐφαίνοντο ἀνήσυχοι.

Ἡ μηχανὴ ἀπέδιδε ξηρὸν καὶ ἐκνευριστικὸν κρότον. Ἡ «Θηρεσία» ἀνεβοκατέβαινεν, φερομένη ἐπὶ τῶν κυμάτων ὡς καρυδότσυφλον. Πέραν εἰς τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος τὰ κύματα ἐσκίρτων ὡσὰν λευκὰ πρόβατα. Τὸ θέαμα ἦτο θαυμάσιον.

Διαβαίνομεν τὸ στενὸν τῶν Τοκμακίων. Δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τὸ πᾶν καταπράσινον. Οἱ γλάροι ὑψώνονται, βουτοῦν καὶ ἀναδύονται' χουγιάζουν σὰν νὰ μᾶς χαιρετοῦν.

Ὁ ἀέρας δυναμώνει ὁλονέν. Πλάϊ, εἰς τὸ βάθος, τὰ Ἀδραμυττανὰ βουνὰ θαμποφαίνονται συλλογισμένα.

Πόσο ἐκνευριστικὰ βουΐζει ἡ μηχανή! Νά! Ἕνα δελφῖνι! Δυό! Κι' ἄλλο! Τέσσαρα! Τί ὡραῖα!

— Νἄχαμε ἕνα γκρᾶ! ἀνεφώνησεν ὁ μοῦτσος, περίλυπος.

— Σκασμός! διέταξεν ὁ καπετάνιος ὀργίλος.

Μικρὰ ὅμως εἶνε τὰ δελφίνια. Ὅλα ἐξεφυλίσθησαν εἰς τὴν ἐποχήν μας. Ἂν ἔζουσε τώρα ὁ Ἀρίων, θὰ ἦσαν ἀνίκανα τοῦτα ἐδῶ νὰ τὸν σώσουν. Καλὰ ποῦ δὲν ἔπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν ὁ κ. Ὑποτελώνης. Ἀλήθεια τί νὰ γίνεται αὐτὴ ἡ ψυχή; Ἀνερεύνησα διὰ τοῦ βλέμματος ἀναμέσον τῶν πρωραίων τσουβαλιῶν. Ἐλαγοκοιμᾶτο, ὁ δυστυχής, τρωγαλίζων ἀπαίσιον παξιμάδιον.

Πελώριον ἀτμόπλοιον κατέβαινε κατάφορτον ἀπὸ ἀνθρώπους. Δὲν εἶχε σημαίαν. Εἰς τὴν ρίζαν ὅμως τοῦ πρυμναίου ἱστοῦ ἐκυμάτιζε πενθίμως μία μαύρη ποδιά. Μετέφερε πρόσφυγας ἀπὸ τὰς ἀποικίας!... Αὐτὰ τὰ καλὰ μᾶς ἐκληροδότησεν ἡ πολιτικὴ τοῦ Ἀλήτου.

Ὁ ἀέρας εἶναι πολὺ ἐνοχλητικὸς εἰς τὴν κορυφήν. Ἂς κατεβῶ χαμηλότερα, κοντὰ εἰς τοὺς συντρόφους. Τί, τρῶτε; Καλὴν ὄρεξη. Τί ἀφηρημένος ποὺ εἶμαι! Ἐλησμόνησα νὰ πάρω μαζύ μου τροφήν! Ἐδέχθην προθύμως τεμάχιον ἄρτου καὶ τυροῦ ποὺ μοῦ προσέφεραν.

Μιὰ πέννα καινουργιοβαμμένη τραβοῦσε καμαρωτὴ κατὰ τὸ Γενὶ λιμάνι. Ὁ καπετάνιος της τὴν κυβερνοῦσε ξαπλωμένος κοντὰ στὸ δοιάκι μὲ ὕφος Ναπολέοντος. Ἐφαίνετο συλλογισμένος. Ἐφοροῦσε χακί. Τώρα ἐσχάτως θὰ εἶχεν ἀπολυθεῖ ἀπὸ τὸν στρατόν. Τὸ θαλασσοποῦλι του σχίζει τὸ κῦμα καὶ ὁ κυβερνήτης συλλογίζεται. Ποῦ νὰ πετάῃ ἄρα γε ἡ σκέψη του; Στὴν καλή του ἢ στὰ περασμένα του; Κι' ἄλλοτες βέβαια θὰ ἦταν καπετάνιος καὶ ἀφέντης καὶ θὰ τὸν ἔτρεμον οἱ ὑποτακτικοί του. Ὕστερα ὅμως σὰν ἐπῆγε στὸ στρατὸ θὰ ἔγινε παιγνίδι τῶν ἀνθρώπων. Κανένας δὲν τὸν ἔτρεμε ἐκεῖ καὶ ὅλοι θὰ τὸν ἐπρόσταζαν! Θὰ θυμᾶτανε καὶ τότες τὰ περήφανα περασμένα του καὶ θὰ μάτωνεν ἡ καρδιά του. Τώρα συλλογίζεται τὸ ταπεινὸν παρελθόν του καὶ φαίνεται εὐχαριστημένος. Τὸν ἐχαιρέτησα μὲ τὸ μανδύλι μου. Ἀνεσηκώθη, ἐκίνησε τὸ σκοῦφο του καὶ ξανάπεσε στὰ μεγαλεῖα του.

Δίπλα μου μιλοῦνε γιὰ φροῦτα. Ἡ Σκαμιὰ εἶνε κατ' ἐξοχὴν ἀπιδότοπος. Αὐτὸ εἶνε θαυμάσιο! Πολὺ μοῦ ἀρέσουν τ' ἀπίδια.

Πέρα κατὰ τὴν πρῶραν ὁ Τελώνης Λευτέρης ἀπετελείωσε τὸ παξιμάδι του καὶ φαίνεται συλλογισμένος. Μοῦ ξανάφερε στὸ νοῦ τὸν καπετάνιο τῆς πέννας τὸν καιρὸ ποῦ ἦταν στρατιώτης. Ἔ καημένε, Λευτέρη.! Πότεθὰ ξαναγίνῃς καπετάνιος ....

ὁ Πτωχοπρόδρομος

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠ' ΤΗΝ ΠΟΛΗ

(Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, Ἰούνιος.

Σήμερα δὲν ἔχω διάθεσιν διὰ πολλά. Σᾶς γράφω μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ σᾶς μεταδώσω μερικὰς πληροφορίας διὰ τὴν ἐδῶ κατάστασιν. Ἡ Πόλη μας φαίνεται, σὰν ἕνα ὑφαίστειον ἕτοιμον ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν νὰ ἐκραγῇ. Οἱ κάτοικοι καὶ πρὸ πάντων ὁ Ἑλληνισμὸς βασανίζεται ἀπὸ μίαν ἀόριστον ἀνησυχίαν, ἡ ὁποία ἴσως νὰ μὴν εἶνε ἐντελῶς ἀδικαιολόγητος.

Χθὲς ἀνεκαλύφθη, ὑπὸ τῆς διασυμμαχικῆς ἀστυνομίας, Μπολσεβικικὴ συνωμοσία, ἀποσκοποῦσα εἰς τὴν ἀνατίναξιν τοῦ Πέρα-Πάλας καὶ ἄλλων κτιρίων. Ὁ σκοπὸς εἶνε εὐνόητος. Διαδίδεται ἐξ ἄλλου μετ' ἐπιτάσεως ἡ φήμη ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τοῦ μπολσεβικικοῦ κινήματος ἐν Οὐγγαρίᾳ Μπέλα-Κοὺν εὑρίσκεται ἀπὸ ἡμερῶν ἐνταῦθα συνεργαζόμενος μετὰ τῶν Τούρκων πρὸς ἀνατροπὴν τοῦ καθεστῶτος.

Χθὲς δέκα λαζοὶ ὡπλισμένοι μέχρις ὀδόντων, κατῆλθον εἰς τὴν Στένιαν ἐπὶ τοῦ Βοσπόρου καὶ πυροβολοῦντες πρὸ τῶν ὀμμάτων τῆς Τουρκικῆς Ἀστυνομίας, ἐφόνευσαν ἕνα ἕλληνα πολίτην καὶ ἕνα τοῦρκον κατὰ λάθος. Μετὰ τὸ κατόρθωμά των ἀνεχώρησαν ἀνενόχλητοι!

Οἱ Τοῦρκοι ἀτυχῶς εἶνε ὅλοι ὡπλισμένοι καὶ ἐρεθισμένοι εἰς ἐπικίνδυνον βαθμόν. Οἱ Γάλλοι — τὸ ὁμολογῶ μετὰ λύπης — τοὺς χαϊδεύουν καὶ τοὺς ἐνθαρρύνουν. Γενικὴ κατακραυγὴ παρατηρεῖται ἐναντίον τῶν διὰ τὴν πρόστυχον στάσιν των. Ἡ Ἀγγλικὴ Ἀστυνομία καταβάλλει ὑπερανθρώπους προσπαθείας διὰ νὰ διατηρῇ τὴν τάξιν.

Συνελήφθησαν σήμερον πολλοὶ Ρῶσοι εἰς διάφορα κέντρα καὶ τὰς ὁδούς. Ὅλοι ἔφερον ὅπλα καὶ χειροβομβίδας.

Ἡ Νικομήδεια μετὰ τὴν ἐκκένωσίν της παρεδόθη εἰς τὰς φλόγας.

Προσεχῶς περισσότερα.

Π.

Η ΠΗΓΗ

Στὸ δρόμο ποῦ πηγαίναμε μοῦ λέει: διψῶ.
—Κ' ἐγὼ διψῶ! Καὶ πήραμε τὸ δρόμο μὲς στὰ [ἐλάτια

Νά ἡ ἐκκλησοῦλα, νά ἡ πηγή! Ζωσμένες μὲ [κισσὸ
δυὸ πέτρες εἶναι ἡ πόρτα της' πεντέξι σκαλο-[πάτια
φέρνουνε στὸ νερὸ βαθυά.

Καὶ κατεβήκαμε κι' οἱ δυό. Κ' εἴτανε μέσα [μιὰ δροσιὰ
κ' εἴτανε μέσα μιὰ εὐωδιὰ παράξενη χυμένη
κ' εἴτανε σκοτεινὰ καὶ σιωπηλὰ
κ' ἔμπαινε μόνο λίγο φῶς ἀπ' τὸν κισσὸ δειλὰ
κι' εἴτανε σὰν μιὰν ἐκκλησιά, ποῦ λειτουργιὰ [προσμένει.

Κ' ἐγὼ γονάτισα στὴν πέτρα τὴ βρεμένη,
τῆς πῆρα μὲς στὰ χέρια τὸ κεφάλι
καὶ τηνὲ φίλησα στὸ στόμα.

Ποτέ μου καμιὰ ἄλλη
φορὰ δὲν τηνὲ φίλησα, ποτέ μου ἀκόμα
καὶ τώρα—πῶς! — τῆς πῆρα μὲς στὰ χέρια τὸ [κεφάλι
καὶ τηνὲ φίλησα τρελά.

Γιατί; Γιατί.... γιατί 'ταν ὅλα σιωπηλά,
γιατὶ ἔμπαινε λιγάκι φῶς ἀπ' τὸν κισσὸ δειλά'
γιατὶ 'τανε μιὰ εὐωδιὰ παράξενη χυμένη
καὶ μιὰ πηγὴ σὰν ἐκκλησιά, ποῦ λειτουργιὰ [προσμένει.

ΘΡΑΣ. ΣΤΑΥΡΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΑΠΑΝΤΗΣΙΝ

— Ἡ μεσολάβησις ἦτο καταδικασμένη ἐκ τῶν προτέρων.

Λονδῖνον, 15. — Γνωσθείσης τῆς ἀρνητικῆς ἀπαντήσεως τῆς Ἑλλάδος, οἱ ἁρμόδιοι Βρεττανικοὶ κύκλοι ἐκφράζουν τὴν γνώμην, ὅτι τὸ συμμαχικὸν διάβημα ἐν Ἀθήναις ἦτο καταδικασμένον εἰς ἀποτυχίαν ἐκ τῶν προτέρων. Διότι ἦτο λογικὸν νὰ μὴ δεχθῇ ἡ Ἑλλὰς μεσολάβησιν Συμμάχων μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπῆρχον δύο ἔχοντες ἀνειλημμένην ὑποχρέωσιν νὰ ὑποστηρίξουν τὴν Τουρκίαν. Ἴσως φρονοῦν οἱ αὐτοὶ κύκλοι, παρόμοιον διάβημα ἠδύνατο νὰ ἔχῃ ἀποτελέσματα καλύτερα, ἐὰν ἐγίνετο εἴτε ὑπὸ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, εἴτε ὑπὸ ὁμάδος Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν, μὴ ἐνδιαφερομένων διὰ τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα.

— Ὁ Λονδίνειος τύπος.

Λονδῖνον 15. — Οἱ «Τάϊμς» σχολιάζοντες τὰ κύρια σημεῖα τῆς Ἑλληνικῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸ Συμμαχικὸν συλλογικὸν διάβημα γράφουν:

«Ἐὰν ἡ Ἑλλὰς συγκατετίθετο ν' ἀναθέσῃ τὰ συμφέροντά της εἰς τὰς χεῖρας τῶν Συμμάχων καὶ νὰ ἀποδεχθῇ τοὺς προταθέντας ὅρους ἠρνοῦντο δὲ οἱ Κεμαλικοί, θὰ μᾶς ἐπεβάλλετο ἡ ἠθικὴ ὑποχρέωσις νὰ τῆς παράσχωμεν ὑποστήριξιν διπλωματικὴν καὶ οἰκονομικήν».

**

Ὁ «Μαγχεστριανὸς Φύλαξ» βεβαιοῖ ὅτι οἱ Ἀγγλικοὶ πολιτικοὶ κύκλοι ἀποβλέπουν μετὰ θλίψεως πρὸς τὴν ἐν Ἀνατολῇ κατάστασιν κατόπιν τῆς ἀρνήσεως τῆς Ἑλλάδος νὰ δεχθῇ τὴν συμμαχικὴν μεσολάβησιν.

Οἱ αὐτοὶ κύκλοι πιστεύουν ὅτι ἡ Ἀγγλία ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ ἐπέμβῃ ἐνεργώτερον πρὸς εἰρήνευσιν τῆς Ἀνατολῆς.

— Δυσμενεῖς κρίσεις τοῦ Παρισινοῦ «Χρόνου»

Παρίσιοι, 15.— Ὁ «Χρόνος εἰς κύριον ἄρθρον του ἀσχολούμενος μὲ τὴν Ἑλληνικὴν ἀπάντησιν, γράφει ὅτι τὸ κείμενόν της δὲν ἐλήφθη εἰσέτι, ἀλλ' ἡ κεντρικὴ ἰδέα, ἥτις τὴν διέπει εἶνε ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐπιφυλάσσεται νὰ δεχθῇ ἐν καταλλήλῳ στιγμῇ τὰς προτάσεις τῶν Συμμάχων.

«Δὲν συζητοῦμεν—προσθέτει ὁ «Χρόνος»—τὰς ἐλπίδας ἐπιτυχίας τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων, διότι θὰ ὁμιλήσουν τὰ ἐπικείμενα γεγονότα, ἀλλ' ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ ὑπενθυμίσωμεν εἰς τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον, ὅτι ἀπατᾶται ἐλπίζων (λογοκρισία).

Περαιτέρω ὁ ἀρθρογράφος διερωτᾶται, ἐὰν ἡ πολιτικὴ τῶν Συμμάχων ἐν Ἀνατολῇ θὰ μεταβληθῇ, ἐν περιπτώσει κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον μεγάλης νίκης τῆς Ἑλλάδος.

Προχωρῶν, ἀναφέρει ὅτι τινὲς ἐπρότεινον Ἀμερικανικὴν μεσολάβησιν παρὰ τοῖς ἐμπολέμοις, ἀλλὰ διατυπώνουν πλείστας ἀμφιβολίας, ἂν ἡ Βάσιγκτων θὰ θελήσῃ ν' ἀναλάβῃ τοιαύτην τινὰ μεσολάβησιν, ἀρνεῖται δὲ ὅτι ἡ Ἑλλὰς πολεμᾷ τοὺς Τούρκους δυνάμει συνθήκης ὑπογραφείσης παρὰ τῶν Δυνάμεων.

»Μεταχειριζόμενοι—λέγει—τὴν γλῶσσαν αὐτήν, πιστεύομεν ἐν συνειδήσει, ὅτι ὑπηρετοῦμεν τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τὴν εἰρήνην. Οἱ Ἕλληνες θὰ διαπιστώσουν ὅτι, ἀληθεῖς φίλοι συμβουλεύουν αὐτοὺς νὰ ἀναπτύξουν τὴν ἐπιρροήν των, τὸν πολιτισμόν των, τὸ ἐμπόριόν των, καὶ ὄχι νὰ κατακτήσουν ἐδάφη, καθ' ἣν στιγμὴν ἔχουν τὰ μέσα τῆς εἰρηνικῆς διεισδύσεως. Ἡ Γαλλία δὲν δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἀφελερὰν ταύτην κατεύθυνσιν καί, διατηροῦσα τὰ δικαιώματά της, θὰ ἀναμένῃ τὰ διαδοχικὰ ἀποτελέσματα τῆς παραφροσύνης ταύτης.»

— Ὁ Παρισινὸς Τύπος

Παρίσιοι 15. Ἡ «Ματὲν» ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι οἱ Σύμμαχοι πρέπει νὰ μελετήσουν τὸ Ἑλληνοτουρκικὸν ζήτημα κατόπιν τῆς ἀρνήσεως τῆς Ἑλλάδος νὰ δεχθῇ τὴν μεσολάβησιν τὴν ὁποίαν ἄρνησιν φαίνεται ὅτι αἱ Δυνάμεις δὲν εἶχαν προΐδει.

Ἡ «Ἠχὼ» καὶ ὁ «Φιγκαρὼ» ἀποροῦν διὰ τὴν ἀπόρριψιν τῆς προτάσεως πρὸς μεσολάβησιν καὶ ἐπιμένουν εἰς τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι ἡ Ἑλλὰς πλέον δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἐκπληροῖ Συμμαχικὴν ἐντολὴν ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ.

Ἡ «Ἀξιὸν Φρανσὲζ» κακίζει τοὺς Συμμάχους διότι, λέγει, ἔπρεπε νὰ ἐπέμβουν ἐνεργῶς καὶ οὐχὶ νὰ προτείνουν τὴν μεσολάβησίν των.

Ἡ «Ἐνφορμασιὸν» θεωρεῖ τὸ Συμμαχικὸν διάβημα διπλωματικὴν ἧτταν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Τέλος ἡ «Μικρὰ Ἐφημερὶς» φρονεῖ ὅτι οἱ Σύμμαχοι ἤδη θὰ ἀκολουθήσουν, τὴν ἐξέλιξιν τῶν γεγονότων ἐν Ἀνατολῇ μοιρολατρικῶς.

— Ἡ ἐντύπωσις τῆς «Τριμπούνας»

Ρώμη 15. — Ἡ «Τριμποῦνα» τονίζει τὴν σοβαρότητα τῆς Ἑλληνικῆς ἀποφάσεως φρονεῖ δὲ ὅτι αὐτὴ βλάπτει τὴν ἐν Ἀνατολῇ εἰρήνην διότι ἀναζωπυρεῖ τὸ ἐθνικιστικὸν φρόνημα τῶν Τούρκων καὶ καθιστᾷ δυσκολωτέραν πᾶσαν ἐπίκλησιν Εὐρωπαϊκὴν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἀγκύρας ὅπως καταστῇ μετριοπαθεστέρα. Εἶνε σοβαρὰ καὶ δι' αὐτὰ ἀκόμη τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα διότι δύναται νὰ στερήσῃ τὴν Ἑλλάδα τῆς ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς ὑποστηρίξεως τῶν Συμμάχων.

— Ἡ Ἄγκυρα ἀπέρριψε τὴν πρότασιν

Βεβαιοῦται ὅτι ὁ Μουσταφᾶ Κεμὰλ κατέχεται πάντοτε ἀπὸ τὸν ζωηρότατον φόβον μήπως οἱ Ἄγγλοι δημιουργήσουν εἰς αὐτὸν ἀνυπερβλήτους δυσχερείας εἰς τὰ νῶτα του, τὰ ὁποῖα θὰ ἐκθέσουν εἰς μέγιστον κίνδυνον ὁλόκληρον τὸ ἐθνικόφρον κίνημα τῆς Ἀνατολῆς καὶ θὰ καταστήσουν ἀδύνατον τὴν περαιτέρω ἄμυναν κατὰ τῶν Ἑλλήνων.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, ὁ Κεμὰλ ἔχει ἐνδείξεις, ὅτι Ἄγγλοι πράκτορες, προερχόμενοι ἐκ Μεσοποταμίας, ἐνισχύσιν τὸ ἐπαναστατικὸν κίνημα τῶν Κούρδων, τὸ ὁποῖον ὁλονὲν ἐπεκτείνεται, κατώρθωσαν δὲ νὰ προσεταιρισθοῦν τὸν ἀναλαβόντα τὴν γενικὴν ἀρχηγίαν τῶν ἐπαναστατῶν Καραμπεκήρ, τέως ἀρχιστράτηγον τοῦ ἐν Καυκάσῳ κεμαλικοῦ στρατοῦ.

Συνέπεια τοῦ φόβου τούτου ὑπῆρξε τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Κεμὰλ συνεκάλεσεν ἐσπευσμένως τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν τῆς Ἀγκύρας καὶ ὑπέβαλεν εἰς αὐτὴν τὸ ἐρώτημα, ἂν πρέπῃ ν' ἀποδεχθῇ τὴν προτεινομένην μεσολάβησιν τῶν Συμμάχων. Οἱ ὑπ' αὐτοῦ ὅμως προβληθέντες λόγοι δὲν ἐκρίθησαν ἐπαρκεῖς, ἡ δὲ Ἐθνοσυνέλευσις, προβλέπουσα ὅτι ὁ Κεμαλισμὸς θὰ γείνῃ ἐχθρὸς τοῦ Μπολσεβικισμοῦ καὶ θὰ ὑποστῇ πιέσεις ἐκ μέρους τῶν Σοβιέτ, ἂν ἀποδεχθῇ τὴν μεσολάβησιν, ἀπέρριψε τὴν πρότασιν τοῦ δικτάτορος.

— Μία ἀποκάλυψις.

Σμύρνη, 15. — Ἡ ληφθεῖσα ἐξ Ἀτταλείας Κεμαλικὴ ἐφημερὶς «Ἀνατολοῦ» δημοσιεύει τὴν ἀκόλουθον ἀνακοίνωσιν τῆς στρατιωτικῆς διοικήσεως ἀποκαλύπτουσαν τὴν κατάστασιν τοῦ Κεμαλικοῦ στρατοῦ.

«Κατόπιν ὑποδείξεως τοῦ διοικητοῦ τοῦ Δυτικοῦ μετώπου ἀνακοινοῦται ὅτι καίτοι δὲν καθορίζεται τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον ἀπελαύνονται αἱ οἰκογένειαι τῶν λιποτακτῶν οἵτινες ἐδραπέτευσαν ἀποκομίζοντες καὶ τὸν ὁπλισμόν των, δηλοῦται ἐν τούτοις ὅτι τὰ μέρη τῆς ἀπελάσεως θὰ εἶνε εἰς πολὺ μακρὰν ἀπόστασιν. Οἱ συλλαμβανόμενοι λιποτάκται θὰ ἀποστέλλωνται μὲ χειροπέδας εἰς τὰ σώματά των καθὼς καὶ αἱ οἰκογένειαι αὐτῶν. Τότε μόνον δὲν ὑποβάλλονται εἰς ἐξορίαν ἐφόσον οἱ λιποτάκται μετανοοῦντες ἐπανακάμπτουν εἰς τὰ σώματά των οἰκειοθελῶς».

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Η «ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ» τοῦ κ. Γούναρη δὲν ἔχει, λέγει, [illegible] λόγους ἐνθουσιασμοῦ διὰ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Τζωλίττι, ἐπειδὴ διὰ τὴν πολιτικὴν τοῦ Κόμητος Σφόρτσα. Τόσο γρήγορα ἄραγε νὰ ἐξέχασε τὸν καιρὸν ποὺ ἔτρωγαν μαζὶ ψωμὶ κι' ἁλάτι;

Ὁ κ. ΣΤΡΑΤΟΣ παρέστη πρὸ ἡμερῶν εἰς δεξίωσιν τῆς Ἑλληνικῆς Λέσχης. Εἰσερχόμενος εἰς τὴν αἴθουσαν ὁ κ. Στράτος εὑρέθη πρὸ τῆς εἰκόνος τοῦ κ. Βενιζέλου, πρὸ τῆς ὁποίας ἀπεκαλύφθη καὶ ἐχαιρέτισε, συγχαρεὶς τοὺς Βενιζελικοὺς κατοίκους τῆς Σμύρνης διὰ τὰ αἰσθήματά των πρὸς τὸν συντελεστὴν τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Σμύρνης». Τί σοῦ εἶναι τέλος πάντων, αὐτὸς ὁ κ. Στράτος!

ΑΝΘΥΠΟΜΟΙΡΑΡΧΟΣ «ἐν ἀναμονῇ», ἐντὸς δύο μηνῶν, καὶ φυσικὰ ἄνευ ὑπηρεσιακῶν λόγων, ὑπέστη τὰς κάτωθι μεταθέσεις: Ἀπὸ Πύργου Ἠλείας εἰς Ἀθήνας, ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Ἀδριανούπολιν, ἀπὸ Ἀδριανουπόλεως εἰς Λάρισσαν, ἀπὸ Λαρίσσης εἰς Σπάρτην, ἀπὸ Σπάρτης εἰς Βουλγαρέλλι Ἄρτης, ἐπάνω εἰς τὰ Τσουμέρκα. Αὐτά, μέχρι τῆς 16ης τρέχοντος. Ἀπὸ τότε ἐπέρασεν τρεῖς ἡμέραι. Πιθανὸν νὰ μετετέθη εἰς τὸ Τσιρίγο, διὰ νὰ τὸν πετάξουν ἀπὸ ἐκεῖ εἰς τὴν Μήδειαν τοῦ Εὐξείνου καὶ.. ἔχει ὁ Θεός. Γιατὶ τὴ μεγάλωσε τὴν Ἑλλάδα ὁ Βενιζέλος.

ΑΝΑΓΚΑΖΟΜΕΘΑ νὰ σᾶς ἐνοχλήσωμεν καὶ πάλιν κ. Δήμαρχε! Ἀλλὰ δὲν πταίομεν ἡμεῖς. Μᾶς ἐνοχλοῦν καὶ σᾶς ἀνησυχοῦμεν. Οὔτε οἱ πολῖται πταίουν. Αὐτοὶ μάλιστα ἔχουν δίκαιον· διότι οἱ προκάτοχοί σας τοὺς εἶχαν κακοσυνειθίσει... Ποτέ, οὐδέποτε ἡ Μυτιλήνη ἔμενεν ἀκατάβρεκτη τὸ καλοκαίρι. Τὸ ἀπόγευμα κατὰ τὰς 5 ὅλοι οἱ δρόμοι, μὰ ὅλοι ἀνεξαιρέτως ἦσαν καταβρεγμένοι μέχρις Ἀκλειδιοῦ καὶ πέραν ἀκόμη ἕως τὴν ἔπαυλιν τοῦ κ. Ρουσέλλη. Καταλαβαίνετε; Σκόνη δὲν ἐβλέπατε τότε. Ἐνῷ τώρα!.. Πρέπει νὰ λείψουν τὰ παράπονα τοῦ κόσμου. Νὰ βρέχωνται οἱ δρόμοι. Ἡ λειψυδρία δὲν ἐμποδίζει διόλου· διότι ἡ θάλασσα δὲν ἐστήρευσεν. Δὲν πιστεύομεν δὲ νὰ ἀγνοῆτε ὅτι κατὰ μῆκος τῆς θαλάσσης ὑπάρχουν τοποθετημέναι ὑδραντλίαι ἐπίτηδες, δι' αὐτὸν τὸν σκοπόν! Ἂν ἀποφασίσετε νὰ μιμηθῆτε τοὺς προκατόχους σας, μὴ λησμονήσετε ὅτι τώρα μὲ τὴν ἄφιξιν τῶν προσφύγων, εἶνε ἀνάγκη νὰ βρέχεται καὶ ὁ δρόμος ποὺ ὁδηγεῖ ἀπὸ τὴν Πετρόσκαλαν εἰς τὸ Κιόσκι.

ΕΝ ΜΗΝΙ Ἰουνίῳ τοῦ σωτηρίου ἔτους χίλια ἐννεακόσια εἴκοσι καὶ ἕν, ὅταν ἡ ζέστη μᾶς ψήνει, κυριολεκτικῶς, τὰ κάρβουνα πωλοῦνται πρὸς 90 λεπτά, κάποτε δὲ πρὸς μίαν δραχμήν. Ἐὰν δὲν σπεύσουν ἀπὸ τώρα οἱ κ. ἁρμόδιοι νὰ λάβουν τὰ δέοντα μέτρα διδόντες μερικὰς ἀδείας καὶ ἀπαγορεύοντες τὴν ἐκ τῆς Νήσου ἐξαγωγὴν ξυλανθράκων, τὸν ἐρχόμενον χειμῶνα δὲν θὰ ἔχωμεν μὲ τί νὰ ζεσταθῶμεν, ἢ καὶ ἂν εὑρίσκωνται μερικὰ κάρβουνα, θὰ εἶναι προσιτὰ μόνον εἰς τοὺς ἐφοπλιστὰς καὶ ἰδιοκτήτας ἑστιατορίων.

ΤΡΙΒΟΛΟΙ

= Ἡ «Πηγή» ποὺ δημοσιεύομεν εἰς τὴν πρώτην σελίδα, εἶναι ἀπὸ τὰ διαμαντάκια τῆς νεοελληνικῆς ποιήσεως.

— Τὴν παίρνουμε ἀπὸ τοὺς «Δρόμους καὶ μονοπάτια» τὴν ποιητικὴ συλλογὴ τοῦ πατριώτου μας ποιητοῦ κ. Θρασ. Σταύρου.

— Πολλὰ ἀπὸ τὰ ποιήματα αὐτά, εἶναι γνωστὰ εἰς τοὺς φιλολογοῦντας κύκλους.

—Τὰ ἐδημοσίευε, σκόρπια, σὲ διάφορα περιοδικὰ μὲ τὸ ψευδώνυμον Μιλκέρτης.

— Οἱ «Δρόμοι καὶ τὰ μονοπάτια» ἔχουν προκαλέσει κολακευτικωτάτας κριτικάς, ἀπὸ ὅλους τοὺς λογίους καὶ ποιητάς.

— Ὁ «Νουμᾶς» τὸ ἐχαρακτήρισεν ὡς τὸ καλλίτερον βιβλίον ἀπὸ ὅσα ἔχουν βγάλει οἱ νέοι ποιηταί, τὰ τελευταῖα τοῦτα χρόνια.

— Μερικὰ ἀντίτυπα, ἐστάλησαν καὶ ἐδῶ, εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τῶν κ. Ἀδ. Χ" Δανιήλ.

= Τὸ Κιόσκι πάλι χθὲς μὲ τὴ ζέστη στὶς δόξες του.

— Τὰ προσίβραδα δὲν εὕρισκες καρέκλα οὔτε ὅμως καὶ γκαρσόνι...

— Ὁ δὲ κὺρ Βασίλης ἠρκεῖτο νὰ συμπεραίνῃ:

— «Αὐτὴ εἶν' ἡ μουσικὴ μου ποὺ τέρπει τὴ ψυχή μου».

— Σὰν κάνῃ ζέστη ὁ Θεὸς τί νὰ τὴν κάνω τὴν τρουμπέτα τοῦ Ἀντρέα.

= Ἡ γνωστὴ φλύαρος παρέα τοῦ Κήπου,

— Ἐξετοπίσθη χθὲς ἀπὸ τὸ ὄπισθεν τῆς ἐξέδρας τῆς μουσικῆς πορτέρου.

— Τὴν ἐδιακρίναμεν, κακὰ κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν μεμψιμοιροῦσαν εἰς ἓν ἀπόκεντρον καὶ σκοτεινὸν τοιοῦτον.

— Μέχρι τοῦ ὁποίου δὲν ἔφθαναν τὰ σκληρὰ «σούτ» τῶν θαμώνων.

= Ἡ Β. Α. πλευρὰ τῆς Πλατείας τοῦ Κήπου εἶχε μεταβληθεῖ προχθὲς εἰς «συμφῶνα κεκοσμημένον».

— Καὶ ἦτο ὁ στόχος τῶν ζηλοτύπων βλεμμάτων, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῶν... ξένων γλωσσῶν.

= Ὁ κ. «Δὲν μὲ ξεύρεις δὲν σὲ ξεύρω»..

[illegible] ἐφοροφάλας φαίνεται ἀπὸ τὴν μυθολογίαν ὅτι ὁ Κρόνος κατέπιε λίθον ἐσπαργανωμένον, ἠθέλησε νὰ ὑποβάλῃ τοὺς θαμῶνας τοῦ «Νέου Κέντρου» καὶ τοὺς [illegible] εἰς παρόμοιον πείραμα, ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Ἐθνικὸν Ποτπουρί»...

= Τὸ χθεσινὸν θαυμάσιον γράμμα τοῦ κ. Νομάρχου μᾶς μετέβαλεν εἰς Ταντάλους.

— Τί κακὸν τοῦ ἐκάναμε διὰ νὰ μᾶς ὑπενθυμίσῃ ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὡραῖα πράγματα.

— Νὰ μᾶς πνίγῃ ἡ σκόνη, νὰ στερούμεθα τῶν ἀπαραιτήτων καὶ... ἀναγκαίων, νὰ κινδυνεύωμεν ἀπὸ κεραυνοβόλον ἀσφυξίαν ἐκ τῶν ἀναθυμιάσεων τοῦ λιμένος καὶ νὰ μᾶς ὁμιλοῦν περὶ μελλόντων καὶ ἀορίστων ἐξωραϊσμῶν.

— Ἀγνοεῖ ὁ κ. Νομάρχης ὅτι εἰς τοὺς ὑπὸ δίαιταν ἀσθενεῖς δὲν ὁμιλοῦν περὶ ὀρεκτικῶν φαγητῶν!

= Χθὲς εἰς τὸν Δημοτικὸν Κῆπον ἐθεάθη ἡ ρεκλάμα τοῦ Βαθυφώνου κ. Πασχαλίδη.

— Καὶ ἡ πολιτικὴ συζήτησις ἔδωκε τὴν θέσιν της εἰς καλλιτεχνικὴν τοιαύτην.

— Θέμα, ἡ προσεχὴς συναυλία τοῦ Πασχαλίδη.

ὁ Κατανάγκης

ΑΙ ΑΓΓΛΙΚΑΙ ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ

Ὁ διπλωματικὸς συνεργάτης τοῦ «Παρατηρητοῦ» ὅστις, ὡς γνωστόν, διερμηνεύει τὰς γνώμας τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Λόϋδ Τζώρτζ, εἰς ἄρθρον του γραφὲν πρὶν ἀκόμη γνωσθῇ ἡ ἄρνησις τῆς Ἑλλάδος νὰ δεχθῇ τὴν συμμαχικὴν μεσολάβησιν, βεβαιοῖ, ὅτι ὁ Γαλλικὸς Τύπος κακῶς ἡρμήνευσε μερικὰ ἐκ τῶν κεφαλαιωδῶν σημείων τῆς διπλωματικῆς καταστάσεως ἐν Ἀνατολῇ ἀπὸ τοῦ ταξειδίου τοῦ λόρδου Κώρζον εἰς Παρισίους.

Ὁ ἀρθρογράφος, συνεχίζων, ἀφίνει νὰ ὑπονοηθῇ ὅτι οἱ Σύμμαχοι ἀπεφάσισαν μὲν νὰ προσφέρουν τὴν μεσολάβησίν των εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν εἰρήνευσιν τῆς Ἀνατολῆς, ἀλλὰ δὲν ἔλαβον καμμίαν ἀπόφασιν ὅσον ἀφορᾷ τὴν πολιτικὴν τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἀκολουθήσουν ἐν περιπτώσει ἐπιτυχίας τοῦ διαβήματός των, τὸ ὁποῖον ἄλλως τε εἶχε χαρακτῆρα μόνον ἁπλῆς προτάσεως.

Ὁ ἀρθρογράφος συνεχίζει:

»Εἶνε ἀπαραίτητον, λέγει, νὰ καθορισθῇ τοῦτο, διότι τινὲς ὑπῆρξαν θύματα τοῦ φενακισμοῦ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς στάσεως τῆς Ἀγγλίας καὶ ὁ φενακισμὸς οὗτος εἶνε ἔργον Γαλλικῶν τινων κύκλων ἐργαζομένων ὑπὲρ τῆς Ἀγκύρας.

»Καίτοι ἡ Κυβέρνησις, συνεχίζει ὁ ἀρθρογράφος, ἔχει σαφῆ ἀντίληψιν τῶν δυσχερειῶν τὰς ὁποίας παρουσιάζει τὸ Ἀνατολικὸν πρόβλημα, ἀποκλίνει πολὺ περισσότερον ἢ ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ὑπὲρ τῆς ἀπόψεως νὰ τηρηθῇ ποιά τις νομιμοφροσύνη ἀπέναντι τῆς παλαιᾶς συμμάχου, ἤτοι τῆς Ἑλλάδος καὶ περισσότερος σεβασμὸς ἀπέναντι τῆς συνθήκης τὴν ὁποίαν ὑπέγραψεν».

Ὁ ἀρθρογράφος, ἀσχολούμενος κατόπιν μὲ τὴν ἐπίσημον πολιτικὴν τῆς Ἀγγλίας, προσθέτει: «Ἡ Βρεττανικὴ Κυβέρνησις ἀναγνωρίζει εἰλικρινῶς ὅτι αἱ δυσχέρειαι τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζει ἡ Ἑλλὰς εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν εἶνε ἀποτέλεσμα τῆς ἐντολῆς ἡ ὁποία ἐδόθη πρὸς αὐτὴν ὑπὸ τῶν Συμμάχων. Ἡ ἄρνησις τῆς Ἑλλάδος νὰ δεχθῇ τὰς προτάσεις τὰς διατυπωθείσας πρὸς αὐτὴν κατὰ τὴν Συνδιάσκεψιν τοῦ παρελθόντος Μαρτίου ἐν Λονδίνῳ εἶχεν ὡς συνέπειαν νὰ λήξῃ πλέον ἡ ἰδιότης της ὡς Συμμάχου καὶ νὰ θεωρηθῇ ὡς οὐδετέρα. Ἑπομένως ἡ ἐντολὴ ἥτις εἶχε δοθῇ εἰς αὐτὴν ὑπὸ τῶν Συμμάχων διὰ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν ἔληξε ταυτοχρόνως τὴν ἐποχὴν ἐκείνην.

«Γνωρίζουσα ὅμως ἡ Βρεττανικὴ Κυβέρνησις ποία εἶνε ἡ ἀρχικὴ αἰτία τούτου, δὲν ἐξετάζει τὴν πρότασιν περὶ ἐκκενώσεως τῆς Σμύρνης παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ μετὰ τοσαύτης ἐλαφρᾶς συνειδήσεως, ὅπως πράττουν τοῦτο οἱ Γάλλοι. Οἱ ἐπίσημοι Βρεττανικοὶ κύκλοι ἐπιμένουν ἐπὶ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ γενομένη ἐν Ἀθήναις παρὰ τῶν Συμμάχων πρότασις δὲν εἶχε χαρακτῆρα ἀπογοητευτικὸν κατὰ τῆς Ἑλλάδος».

Τὸ ἄρθρον καταλήγει ὡς ἑξῆς:

»Τὸ οὐσιῶδες σημεῖον τῆς πολιτικῆς τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ ἡ Βρεττανικὴ Κυβέρνησις εἶνε, ὅτι καίτοι ἡ Ἀγγλία εἶνε ἑτοίμη νὰ προχωρήσῃ καὶ περαιτέρω διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν εἰρήνην ἐν Ἀνατολῇ, ἐν τούτοις θὰ ἐπιμείνῃ ἐπὶ τῆς οὐσιώδους ἰσχύος τῶν συμμαχικῶν συνθηκῶν καὶ τοῦ ἀδυνάτου πάσης τροποποιήσεως των ἄνευ τῆς συλλογικῆς ἐπικυρώσεως αὐτῶν ἐκ μέρους τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου».

Καίτοι τὸ ἄρθρον τοῦτο δὲν εἶνε ἀρκετὰ σαφές, ἐν τούτοις ἀφίνει νὰ ὑπονοηθῇ, ὅτι οἱ Γαλλικοὶ κύκλοι ἀπατῶνται θεωροῦντες τὴν ἄρνησιν τῆς Ἑλλάδος νὰ δεχθῇ τὴν μεσολάβησιν τῶν Συμμάχων ὡς πρᾶξιν ἐχθρικὴν κατ' αὐτῶν.

Ὁ «Παρατηρητὴς» φρονεῖ ὅτι ἡ Συνδιάσκεψις τῆς Βουλώνης διὰ τὸ Ἀνατολικὸν θὰ συνέλθῃ τὴν 2 Ἰουλίου.

— ΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΑΙ φωτογραφίαι ποὺ ἐπῆρεν ὁ κ. Χουτζαῖος ἀπὸ τὴν Σμύρνην κατὰ τὴν ἐκεῖ ὑποδοχὴν τοῦ Βασιλέως, ἐτυπώθησαν εἰς καρτποστὰλ καὶ εἰς μεγέθη συνήθων φωτογραφιῶν. Πωλοῦνται εἰς τὸ φωτογραφεῖόν του. Εἶναι πρώτης τάξεως ἀναμνηστικὰ καὶ ἀξίζει νὰ στολίσουν τὸ κάθε λεύκωμα σπιτιοῦ ἢ γραφείου.

ΤΟΠΙΚΑ

— **Τυφοειδὴς εἰς τὰ Μυστεγνά**

Εἰς τὰ Μυστεγνὰ ἐσημειώθησαν εἰκοσιτρία κρούσματα τυφοειδοῦς πυρετοῦ. Πληροφορηθεὶς τοῦτο ὁ κ. Γεν. Διοικητής, διέταξε πάραυτα τὸν ἰατρὸν κ. Θάλλην, νὰ μεταβῇ ἐπὶ τόπου, πρὸς λῆψιν τῶν ἀναγκαιούντων μέτρων.

— **Αἱ πιστώσεις**

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Περιθάλψεως, ἐστάλησαν αἱ αἰτηθεῖσαι πιστώσεις, διὰ τὴν περίθαλψιν καὶ μετακίνησιν τῶν ἀφιχθέντων προσφύγων, Μυτιλήνης καὶ Λήμνου.

— **Ἡ ἐγκατάστασις**

Ἅπαντες οἱ ἀφιχθέντες πρόσφυγες, ἐγκατεστάθησαν εἰς οἰκήματα, ἀπὸ τῆς χθὲς δέ, ἤρχισεν ἡ τακτικὴ διανομὴ τροφίμων, ὑπὸ ἐπιτροπῶν ἀποτελουμένων ἐκ προσφύγων, ἐπίσης.

— **Ἐξανθηματικός;**

Μετὰ τῶν προσφύγων οἵτινες ἐπέβαινον τοῦ ἀτμοπλοίου «Δημήτριος», ἐσημειώθη ὕποπτον κρούσμα ἐξανθηματικοῦ τύφου. Συνεπείᾳ τούτου δὲν ἐπετράπη ἡ ἐλευθεροκοινωνία τοῦ ἀτμοπλοίου ἀναμένεται δὲ ἡ ἐκδήλωσις τῆς νόσου διὰ νὰ ἀποσταλῇ τὸ παιδίον εἰς λιμοκαθαρτήριον, πρὸς ἀπολύμανσιν. Πιθανὸν νὰ πρόκειται καὶ περὶ ἁπλοῦ κοιλιακοῦ τύφου ἢ τυφοειδοῦς πυρετοῦ ὁπότε θὰ ἀπομονωθῇ μόνον ὁ παθών. Ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου ἐστάλησαν ἤδη τροφαὶ διὰ 4 ἡμέρας καὶ κυτία γάλακτος διὰ τὰ παιδιά.

— **Εἰς τὰ χωριά**

Εἰς τὰ διάφορα χωρία τῆς Νήσου θὰ διανεμηθοῦν περὶ τὰς 2—3χιλιάδες προσφύγων. Οἱ λοιποὶ θὰ ἐγκατασταθοῦν ἐν Μυτιλήνῃ.

— **Παρ' ὀλίγον πυρκαϊά**

Πολλοὶ ἐκ τῶν προσφύγων, μὴ ἔχοντες ποῦ νὰ κατακλιθῶσι κατὰ τὴν πρώτην νύκτα τῆς ἀφίξεώς των, κατηυλίσθησαν ἐντὸς τοῦ πευκῶνος τοῦ Κιοσκίου, ὅπου παρ' ὀλίγον νὰ ἐκραγῇ πυρκαϊά ἐξ ἀπροσεξίας. Εὐτυχῶς οὔτε ἓν δένδρον δὲν ἔπαθέ τι.

— **Νερό!**

Χθὲς τὸ βράδυ τὰ ξερόχορτα τοῦ Νεκροταφείου ἐπῆραν φωτιά. Καλὰ ποὺ δὲν ἦταν νύκτα διότι ἄλλως θὰ ἐκαίετο τὸ πᾶν ἐκεῖ μέσα καὶ αὐτὰ τὰ κόκκαλα τῶν νεκρῶν! Δὲν ὑπάρχει ἐκεῖ οὔτε σταγὼν ὕδατος! Καὶ ἔπρεπε νὰ προστρέξουν ὑπερπεντακόσιοι ἄνθρωποι διὰ νὰ κατασβέσουν τὸ πῦρ μὲ τὰ κλαδιά! Δὲν γνωρίζομεν διατί δὲν διορθώνεται ἡ βρύσις τοῦ Νεκροταφείου, ἡ ὁποία ἄλλοτε ἔτρεχε τακτικά. Νομίζομεν ὅτι ἡ Σεβαστὴ Ἐφορεία ἔχει καθῆκον νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν σοβαρὰν ταύτην ἔλλειψιν. Εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου τὰ Νεκροταφεῖα εἶνε τόποι χλοεροὶ καὶ μόνον ἐδῶ εἶνε ξηρασία κολάσεως.

— **Πρόσφυγες εἰς τὴν Λῆμνον**

Τηλεγραφήματα ἐκ Λήμνου ἀγγέλουν ὅτι τὸ ἀτμόπλοιον «Πάτρις» ἀπεβίβασεν ἐκεῖ τέσσαρας χιλιάδας πρόσφυγας τῆς Νικομηδείας.

— **Ἡ ἐκκένωσις τῆς Νικομηδείας**

Ἔγκυροι πληροφορίαι ἀναφέρουν ὅτι ἀνεχώρησαν ἐκ Νικομηδείας 17 χιλιάδες πρόσφυγες κατευθυνόμενοι εἰς τὴν Παλαιὰν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὰς νήσους. Αἱ ὑπολειπόμεναι 16 χιλιάδες θὰ ἀναχωρήσουν κατ' αὐτάς.

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

Σάββατον 19. — «Σπάρτη» διὰ Λῆμνον, Θεσσαλονίκην, Βόλον, Χαλκίδα, Πειραιᾶ, Κρήτην, Ἀλεξάνδρειαν Πὸρτ Σαΐτ.—«Θήρα» διὰ Σμύρνην, Χίον, Πειραιᾶ, Χανιά, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον.—«Ἄνδρος» διὰ Κωνσταντινούπολιν, Βάρναν. Ἡ Βενζινάκατος «Θηρεσία» διὰ Σκαμιάν, Μήθυμναν, Πέτραν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΟΥΡΝΑΖΟΣ
ΝΙΤΣΑ ΚΑΨΙΜΑΛΛΗ
Ἐμνηστεύθησαν

Συγχαίρομεν θερμῶς

— **Δελτίον Συναλλάγματος. — Συνδικάτου Τραπεζῶν**

Ἀθῆναι, 30)5 ν. ἡ.

	Ἀγορά	Πώλησις
Γαλλίας	1.38	1.40
Ἀγγλίας	6.45	65.
Ἀμερικῆς	17.20	17.35
Ἑλβετίας	2,897	2.94
Ἰταλίας	84,50	86.50
Ἰσπανίας	2,24	2.28
Ὀλλανδίας	5.67	5.74
Σουηδίας	3.815	3.8 7
Βελγίου	1.375	1.39
Γερμανίας	0,23	0,24.25
Ρουμανίας	0,25	0.27 25

ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΑ

— **Ἐμπορικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος**

Ἐλάβομεν τὴν κάτωθι ἐπιστολήν:

Κύριε Διευθυντά,

Σχετικῶς μὲ τὰς δημοσιευθείσας πληροφορίας εἰς τὰ φύλλα τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων ὡς πρὸς τὰ ποσὰ τῆς συμμετοχῆς ἑκάστης τῶν συμπρατουσῶν ἐν τῷ Συνδικάτῳ Τραπεζῶν, παρακαλοῦμεν, ὅπως δημοσιεύσητε ὅτι ἡ εἰσφορὰ τῆς ἡμετέρας Τραπέζης ἀνέρχεται εἰς λίρας 100000 (ἑκατὸν χιλιάδας), ἐρχομένη τρίτη κατὰ σπουδαιότητα μετὰ τὰς τῶν Τραπεζῶν Ἐθνικῆς καὶ Ἀθηνῶν.

Πλὴν τούτου ἡ ἡμετέρα Τράπεζα συμμετέσχε καὶ διὰ ποσοῦ δύο ἑκατομμυρίων φράγκων εἰς τὸ τελευταῖον Δάνειον τῆς Κυβερνήσεως Φρ. 40.000.000.

Μυτιλήνη 18 Ἰουνίου 1921

Μεθ' ὑπολήψεως
Ἐμπορικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος

— **Εὐχαριστήριον**

Καθῆκον θεωρῶ νὰ ἐκφράσω καὶ δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας μου εἰς τὸν διακεκριμένον ἀξιωματικὸν τῆς Χωροφυλακῆς κ. Ἀντώνιον Κανταρτζῆν Κεντρικὸν Σταθμάρχην Ἁγιάσσου διὰ τὴν ἐπιτυχῆ καὶ ὅλως πρωτότυπον δρᾶσιν του εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ἀπολεσθέντων κοσμημάτων τῆς συζύγου μου.

Ἁγιάσσος 16 Ἰουνίου 1921

Ὁ Εὐγνωμονῶν
Προκόπιος Χατζηευστρατίου

LUX

Δοκιμάστε καὶ τὰ νέα

Μακεδονικὰ Σιγαρέττα τοῦ

ΚΑΡΔΑΣΟΥ

— ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ —
= ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ =
«ΟΛΥΜΠΙΑ»

Προμηθεύει **παντὸς εἴδους** μηχανήματα,

Ἀναλαμβάνει τὴν προμήθειαν **παντὸς εἴδους** Γερμανικοῦ ἐμπορεύματος εἰς οἱανδήποτε ποσότητα.

Ὡς ἐκ τῆς τελείας ὀργανώσεώς του δύναται νὰ ἐξυπηρετήσῃ τελείως τοὺς πελάτας του.

Ἀντιπροσωπεύει πλεῖστα Γερμανικὰ ἐργοστάσια ἐν Ἑλλάδι.

Δείγματα καὶ πληροφορίαι εἰς τὸ γραφεῖον ἐπὶ τῆς Προκυμαίας

Τὰς ἐργασίας σας εἰς τὸν «Ελ. Λόγον»

Ἔφθασαν Βουτυρομηχαναὶ
DURKOPP
τελειοτάτου συστήματος εἰς 4 μεγέθη. Σπεύσατε πρὶν ἐξαντληθοῦν.
Ἀντιπροσωπεία [illegible]

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ στὴ Βαριὰ τὸ σπίτι τοῦ κ. Βερβερέλλη. Ὀκτὼ δωμάτια θαυμάσια, κῆπος καὶ νερό. Τοποθεσία μαγευτική. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν. 1—5

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἄραμπᾶς διπλοῦς μὲ καινούργια τακίμια σκεπαστός. Ἐπίσης μία βάρκα (πάσσαρα) μήκους 8 1)2 πήχεων μὲ πανιά. Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν εἰς τοὺς ἐν Πλωμαρίῳ Ἀδελφοὺς Ι. Μαμακέλη. 2—3

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ
ΑΛ. ΓΑΛΗΝΟΥ

Γραμμὴ Ἀμερικῆς

Τὸ ὑπερωκεάνειον «ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ» ἀναχωρήσει ἀρχὰς Ἰουλίου ἐκ Πειραιῶς κατ' εὐθεῖαν διὰ **Νέαν Ὑόρκην**.

Σημ. Ἔχομεν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν κ.κ. μεταναστῶν τὸν νέον περὶ μεταναστῶν Νόμον τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως ὡς καὶ εἰδικὴν ὑπηρεσίαν διὰ τὴν ἔκδοσιν καὶ ἐπικύρωσιν τῶν διαβατηρίων.

Γραμμὴ Ἀδραμυττίου—Σμύρνης

Ἡ γνωστὴ «ΚΑΛΛΙΟΠΗ» ἀναχωρεῖ ἑκάστην Τετάρτην ὥραν 9 π. μ. διὰ *Κυδωνίας, Κεμέρι, Ἀδραμμύτιον*.

Ἑκάστην Πέμπτην ὥραν 4 μ.μ. διὰ *Δικελῆ, Παλαιὰς Φώκαις, Σμύρνην*.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΥ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Ἀριθ. 92 ΑΘΗΝΑΙ 18 Ἰουνίου 3,25 π. μ.

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ

Οἱ κομμουνισταὶ ἐν Σερβίᾳ

Τηλεγραφοῦν ἐκ Βελιγραδίου ὅτι κομμουνισταί, ἔρριψαν βόμβαν κατὰ τοῦ ἀντιβασιλέως, καθ' ἣν στιγμὴν ἐξήρχετο τῆς Βουλῆς. Ἡ Α. Υ. οὐδὲν ἔπαθεν, ἐπληγώθησαν ὅμως οἱ ἀκόλουθοί του.

ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΚΟΣ ΟΡΓΑΣΜΟΣ ΕΝ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΙ

Ἐν Κων)πόλει, συνελήφθη ὁλόκληρος Μπολσεβικικὴ ἀποστολή.

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΩΝ ΣΥΜΜΟΡΙΩΝ

Ἡ Βουλγαρικὴ «Σοβράνιε» ἐψήφισε νομοσχέδιον δι' οὗ πᾶς μετέχων εἰς ὀργάνωσιν συμμορίας σκοπούσης νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὰς γειτονικὰς χώρας θὰ καταδικάζεται εἰς δεκαπενταετῆ εἱρκτήν. Ἀνάλογοι ποιναί, ἐπιβάλλονται εἰς τοὺς συνενόχους καὶ εἰς τοὺς ὑποθάλποντας, ἄτομα τὰ ὁποῖα θὰ προέβαινον εἰς ἐγκληματικὰς πράξεις εἰς τὰ γειτονικὰ κράτη.

Η ΕΚΚΕΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΣ

Ὁ κίνδυνος τῆς Κων)πόλεως

Ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» τοῦ Λονδίνου τονίζει ὅτι, ἡ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ ἐκκένωσις τῆς Νικομηδείας θὰ δημιουργήσῃ κίνδυνον κατὰ τῆς Κων)πόλεως, ὑποδεικνύει δὲ τὴν ἀνάγκην τῆς συμπράξεως μετὰ τῶν Ἑλλήνων, ἰδίως δὲ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἀγγλοτουρκικῆς φιλίας. Ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» γράφει ὅτι, οἱ Κεμαλικοί, ἐγνώριζον τὴν ἡμέραν τῆς ἀντικαταστάσεως τῆς μεραρχίας Νικομηδείας ὑπὸ [illegible] τῶν καὶ ἐπετέθησαν κατ' αὐτῆς, ἅμα τῇ ἀποβιβάσει τούτων.

ΟΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ ΣΥΖΗΤΟΥΝ ΤΗΝ ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΙΝ

Κατὰ τὰ «Ἡμερήσια Χρονικά» τοῦ Λονδίνου, αἱ Συμμαχικαὶ κυβερνήσεις θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ συζητοῦν τοὺς ὅρους ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ βασίσουν τὴν μέλλουσαν μεσολάβησίν των εἰς τὴν Ἑλληνοτουρκικὴν ρῆξιν.

ΔΟΥΖΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ 15 Ἰουνίου 1921

Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἀπέστειλεν διὰ τοῦ Ὑπάτου Ἁρμοστοῦ Κων)πόλεως πρὸς τὴν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ἐν Σμύρνῃ εὐχαριστήριον τηλεγράφημα δι' οὗ ἐκφράζει τὰς εὐχαριστείας του πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἐπικαλεῖται τὴν εὐλογίαν τοῦ ὑψίστου πρὸς εὐόδωσιν τοῦ ὑπὲρ τοῦ πολυπαθοῦς Ἔθνους δικαίου ἀγῶνος, ὑπὲρ ἐπικρατήσεως τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ ἐν τῇ Ἀρχεγόνῳ κοιτίδι αὐτοῦ.

Ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου ὅτι ἡ μεγάλη ἀπεργία τῶν ἀνθρακορύχων ἔληξεν.

Οἱ «Τάϊμς» δημοσιεύουν ἐπιστολὴν τοῦ φιλέλληνος Ντούμπη συνηγοροῦντος ὑπὲρ τῆς ἐκδιώξεως τῶν Τούρκων ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ Κεμὰλ δημοσιεύει προκήρυξιν τονίζουσαν ὅτι οὐδέποτε ἦλθεν ἢ θὰ ἔλθῃ εἰς συνεννόησιν μετὰ τῆς Ἀγγλίας τὴν ὁποίαν μάλιστα καὶ ἀπειλεῖ.

Ὁ βομβαρδισμὸς τῶν παραλίων τοῦ Εὐξείνου ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου συνεχίζεται.

ΑΘΗΝΑΙ 16 Ἰουνίου 1921

Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Σμύρνης ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ στρατοῦ ἐπὶ τῇ ἐπικειμένῃ προελάσει εἶναι ἀπερίγραπτος. Ἡ ἀναχώρησις τοῦ Βασιλέως διὰ τὸ μέτωπον εἶναι ζήτημα ἡμερῶν. Ἡ πεποίθησις διὰ τὸν θρίαμβον εἶναι ἀπόλυτος. Ὁ Βασιλεὺς ἐδέχθη τὸν ἐξ Ἀδριανουπόλεως ἐπανακάμψαντα Μητροπολίτην, παρὰ τῶν ὁποίων ἐζήτησε πληροφορίας περὶ τῆς Ἀρμενίας καὶ Γεωργίας. Αἱ χῶραι αὗται, εἶπε, μετὰ τῆς Ἑλλάδος θὰ ἀποτελέσουν Προπύργιον κατὰ τοῦ Κεμαλισμοῦ. Ὁ Κεμὰλ δὲν πρέπει νὰ ἀφεθῇ νὰ ἀποτελειώσῃ τὸ ἔργον του.

Γραφεῖον Τύπου

Δελτίον στρατιωτικῆς Καταστάσεως 15ης Ἰουνίου 1921

Περιοχὴ Νικομηδείας. Ἡμέτερον τμῆμα κατοχῆς Νικομηδείας διὰ στρατιωτικοὺς λόγους ἐξεκένωσε τὴν πόλιν ἀφ' οὗ προηγουμένως μετεφέρθησαν ἅπαντες οἱ πρόσφυγες.

Ἐκκένωσις ἐγένετο ἄνευ οὐδεμιᾶς παρενοχλήσεως ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ.

Βορεία Νοτία Ὁμάδες. Ἠρεμία.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Στρατιᾶς ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΑΠΟΥΛΑΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Κεφάλαιον Δρ. 18. 00.000
Ἀποθεματικὸν Δρ 8.900.000
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὑποκαταστήματα: Ἐν Πειραιεῖ, Ἄργει, Πύργῳ, Πάτραις, Καλάμαις, Κεφ. [illegible], Κερκύρᾳ, Σύρῳ, Χίῳ, Ναυπλίῳ, Αἰγίῳ, Ἡρακλείῳ, Βόλῳ, Θεσσαλονίκῃ, Λαρίσσῃ καὶ Μυτιλήνῃ.

Ἀντιπρόσωποι εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις Ἑλλάδος καὶ ἐξωτερικοῦ.

Τόκοι καταθέσεων

Εἰς	Δρ. ἀπόδ. εἰ.	1ην ζήτησιν	3		%
»	» » »	1 ἔτος	4	1)2	%
»	» » »	3 ἔτη	5		%
»	» » »	5 ἔτη	5	1)2	%
»	λίρ. Ἀγγλ. εἰς	1ην ζήτησιν	4	3)4	%
»	φρ. Γαλλίας »	»	3		%
»	λιρέτ. Ἰταλ. »	»	3		%
»	δολ. Ἀμερ. »	»	3		%
»	λεῖ Ρουμαν. »	»	4	1)2	%
	Ταμιευτήριον μέχρι 5000 δρ.		3		%

Ἐκτελεῖ πᾶσαν τραπεζιτικὴν ἐργασίαν ἀπ' εὐθείας εἴτε δι' ἀνταποκριτῶν.

ΜΟΝΟΝ ΟΙ ΚΗΛΕΠΙΔΕΣΜΟΙ
τοῦ ἐργαστηρίου
Χ" ΕΜΜ. ΧΩΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ
κατασκευαζόμενοι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν [illegible] **θεραπεύουν** καὶ ἀνακουφίζουν τελείως τοὺς πάσχοντας.
Ἐργαστήριον: Σαρὴ-Μπαμπᾶ Μυτιλήνη

Τὰς παγκοσμίου φήμης φωτογραφικὰς μηχανὰς
= CONTESSA—NETTEL =
STUTTGART
προμηθεύει ὁ Γερμανικὸς Οἶκος
«ΟΛΥΜΠΙΑ»

Τὸ παραγγελιοδοχικὸν Γραφεῖον
— ΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ—ΔΙΑΚΑΚΗ —
Μπᾶς φανάρι
πωλεῖ εἰς εὐθηνὰς τιμὰς
ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΣ
τῆς μάρκας Νασιονάλ
7—10

ECONOMIC INSURANCE Cº Ltd
Μεγάλη Ἀγγλικὴ Ἀσφάλεια Πυρκαϊᾶς μὲ ἕδραν ἐν Λονδίνῳ.
ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ Γραφεῖα κ. Χριστοφίδου

ΑΛΕΥΡΑ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΥ
Πωλοῦνται παρὰ τοῖς
ΑΔΕΛΦΟΙΣ ΛΑΛΕΛΗ & ΠΕΡ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ